

Бенкет Валтазара

Микола Костомаров

З "Єврейських мелодій" Байрона

На троні цар сидить,
Кипить гостями зала,
І сотня ламп горить
Із чистого криштала,
І сотня золотих
Чаш ходить поміж ними,
Єговиних, святих,
Взятих в Єрусалимі.

В той час, коли вони
Безпечно пировали,
Проти їх на стіні
Ч'їсть пальці виходжали,
І по стіні рука
Невідома щось пише,
І писана строка
Огнем і страхом дише.

Цар глянув, закричав...
Компанія затихла...
Язик в царя дрижав,
І в очі крові набігла.
– Всіх мудрих приведіть
Жреців, котрі б уміли
Слова сі зрозуміть,
Що царський пир смутили.

Халдейські знахурі
На бенкет прибігають,
Ваалові старі,
Що всяку тайну знають,
І дивляться – і стид
Покрив чоло їм думне:
Писаніє стоїть
Невідоме і сумне.

От сужній обізвавсь;
Він хлопець чужестранний,
Він бачив, дочувавсь, –
Він зна писання тайни.
Не треба ламп і свіч:
Що написали пальці –
Він прочита те вніч,
І станеться те вранці.

– Погибне Валтазар,
Погибне з ним країна,
Сю ніч він пишний цар,
А завтра – мертва глина.
Сю ніч нехай сидить
У золоті й короні:
Мідяни у воріт,
А вранці – перс на троні.